

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalované: **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy**, se sídlem Slezská 7, Praha 2, o kasační stížnosti podané jménem žalobce advokátem Mgr. Martinem Holubem, se sídlem Revoluční 1082/8, Praha 1, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2013, č. j. 8 Ca 339/2009 – 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna a náhrada hotových výdajů advokáta Mgr. Martina Holuba, se sídlem Revoluční 1082/8, Praha 1, **se určuje** částkou 1936 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti (60) dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3. 11. 2009, č. j. SVS/3952/2009, Státní veterinární správa ČR zamítla odvolání žalobce, státního příslušníka Slovenské republiky, a potvrdila rozhodnutí Krajské veterinární správy pro Karlovarský kraj ze dne 18. 8. 2009, č. j. 2009/4491/KVSK/HYG/131P, jímž byla žalobci uložena pokuta za správní delikt dle zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon). Proti rozhodnutí odvolacího orgánu podal žalobce žalobu, kterou Městský soud v Praze svým rozsudkem ze dne 23. 1. 2013, č. j. 8 Ca 339/2009 – 30, zamítl. Městskému soudu se však nepodařilo rozsudek žalobci doručit, neboť se žalobce podle sdělení provozovatele poštovních služeb z jím uvedené adresy odstěhoval. Městskému soudu se poté nepodařilo adresu pobytu žalobce zjistit. Z uvedených důvodů městský soud nejprve usnesením ze dne 7. 10. 2013, č. j. 8 Ca 339/2009 – 51, ustanovil dle § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. žalobci opatrovníka za účelem doručení předmětného rozsudku, a to Organizaci pro pomoc uprchlíkům, o. s. Ke kasační stížnosti tohoto opatrovníka Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 20. 12. 2013, č. j. 5 As 93/2013 – 19, uvedené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, a to zejména

z toho důvodu, že městský soud si neobstaral předem souhlas uvedeného opatrovníka se svým ustanovením, a ten s tímto ustanovením nesouhlasil.

Městský soud v Praze následně usnesením ze dne 2. 5. 2014, č. j. 8 Ca 339/2009 – 67, rozhodl tak, že se žalobci opatrovníkem ustanovuje Mgr. Martin Holub, advokát se sídlem Revoluční 1082/8, Praha 1. Dne 12. 6. 2014 doručil městský soud uvedenému advokátovi svůj rozsudek ze dne 23. 1. 2013, č. j. 8 Ca 339/2009 – 30.

Dne 26. 6. 2014 podal zmiňovaný advokát jménem žalobce proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spojenou s návrhem, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 21. 7. 2014 pak byly doplněny důvody kasační stížnosti i návrhu na její odkladný účinek.

Ve vyjádření ke kasační stížnosti doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 7. 2014 ovšem žalovaná soudu sdělila, že žalobce, J. H., dne X zemřel. Toto své tvrzení žalovaná doložila kopií usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 4. 2014, č. j. 9 C 161/2010 – 157, v němž uvedený soud vycházel z toho, že dědici po J. H., který zemřel dne X, jsou dle usnesení téhož soudu sp. zn. 30 D 1252/2013 J. H., bytem U. 461, B., a V. H., bytem K. 1005/9, P. 4.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval podmínkami řízení o kasační stížnosti a dospěl k závěru, že nejsou v dané věci dány.

Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu oprávněn podat účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, příp. osoba na tomto řízení zúčastněná. Podle § 33 odst. 2 s. ř. s. způsobilost být účastníkem řízení má ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti, a správní orgán; jinak i ten, komu ji zákon přiznává.

V daném případě je zřejmé, že žalobce svou smrtí dne 14. 10. 2013 pozbyl způsobilost být účastníkem již řízení o žalobě před městským soudem, nemohl mu tedy být následně účinně ustanoven opatrovník. Nejednalo se totiž ve smyslu § 29 odst. 3 o. s. ř. o opatrovníka neznámých dědiců zůstavitele, ale o domnělé opatrovnictví osoby, která již zemřela a které tudíž prostřednictvím domnělého opatrovníka nemohl být ani účinně doručen rozsudek městského soudu.

Vzhledem k tomu, že na základě uvedeného rozhodnutí městského soudu vztah zastoupení mezi zesnulým žalobcem a advokátem Mgr. Martinem Holubem účinně nevznikl, nebyl uvedený advokát ani oprávněn podat jménem stěžovatele kasační stížnost proti předcházejícímu rozsudku městského soudu. V řízení o předmětné kasační stížnosti tedy nelze pokračovat a tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání jejího odkladného účinku.

pokračování

Městský soud by měl ve věci dále postupovat v souladu § 107 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Městský soud tedy dle § 107 odst. 1 a 2 o. s. ř. posoudí, zda v řízení o žalobě, které dosud nebylo pravomocně skončeno, může pokračovat s případnými procesními nástupci zemřelého žalobce, a to podle povahy věci, o níž v tomto řízení jde, přihlédne přitom k relevantní judikatuře (srov. zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 Ads 42/2008 – 75, publikovaný pod č. 1592/2008 Sb. NSS). Pokud městský soud dospěje k závěru, že povaha předmětné věci pokračování v řízení umožňuje, rozhodne usnesením podle § 107 odst. 1 a 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. o tom, s kým bude v řízení pokračováno. Tomuto procesnímu nástupci či nástupcům žalobce soud následně doručí rovněž svůj rozsudek ze dne 23. 1. 2013, č. j. 8 Ca 339/2009 – 30, čímž jim umožní podat proti němu případnou kasační stížnost. Pokud naopak městský soud dospěje k závěru, že povaha věci pokračování v řízení neumožňuje, v souladu s § 107 odst. 5 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. řízení zastaví.

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Ačkoli, jak již bylo vysvětleno, se advokát Mgr. Martin Holub nemohl stát opatrovníkem zemřelého žalobce, pro účely jeho odměny a náhrady hotových výdajů spojených s tímto domnělým opatrovnictvím je třeba na něj hledět, jakoby opatrovníkem byl. Mgr. Martin Holub byl totiž na základě zmiňovaného usnesení městského soudu o jeho ustanovení v dobré víře, že opatrovnictví skutečně vzniklo a podáním předmětné kasační stížnosti usiloval o splnění svých povinností, které by jinak měl a které by spočívaly v obhajobě zájmů opatrovance. V souladu s § 140 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 a 120 s. ř. s. tedy jeho hotové výdaje a odměnu platí stát.

Jmenovaný advokát výši odměny a náhrady hotových výdajů vyčíslil ve svém podání ze dne 21. 7. 2014, přičemž požadoval odměnu za tři úkony právní služby, konkrétně převzetí zastoupení dne 7. 5. 2014, nahlížení do spisu dne 13. 5. 2014 a sepsí kasační stížnosti dne 26. 6. 2014. Podle své ustálené judikatury však Nejvyšší správní soud nepovažuje nahlížení do spisu za samostatný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), lze ho však považovat za součást úkonu spočívajícího v převzetí a přípravě zastoupení ustanoveným zástupcem dle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu způsobilou nahradit jinak obligatorní náležitost tohoto úkonu, jímž je dle dikce tohoto ustanovení první porada s klientem, a to v případech, kdy z objektivních důvodů nebyla porada ustanoveného advokáta s klientem možná. Tak tomu pochopitelně bylo i v nyní posuzované věci.

Jmenovanému advokátovi tedy náleží odměna ve výši 2 x 500 Kč za 2 úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení (byť domnělého) a v podání kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 9 odst. 5 a § 7 bodem 2 advokátního tarifu a dále paušální náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, že jmenovaný advokát doložil, že je plátcem DPH, zvyšuje se uvedená odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 %, celkem tedy Mgr. Martinu Holubovi náleží 1936 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. září 2014

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu